

III

θV

In dankbaarheid denken wij aan

BERNARDUS GERHARDUS VAN HET REVE

echtgenoot van

Maria Elisabeth van der Duin

Hij werd geboren 8 maart 1897 te Almelo en hij overleed, voorzien van het sakrament van de Ziekenzalving, 7 juni 1985 te Oldenzaal. Na de Eucharistieviering in de St. Antoniuskerk te Oldenzaal op 11 juni d.o.v. werd zijn lichaam begraven op het kerkhof aldaar.

*"Mogen de engelen U voeren
naar het paradijs".*

Na een mooi en lang leven hier op aarde, is hij in de stilte van de morgen in vrede gestorven. Ons verdriet om de lege plaats nu wordt meer dan gedragen door grote dankbaarheid. Dankbaar voor dat mooie leven en dat rustig sterven. Ook voor zijn werk, veertig jaar bij de spoorwegen, en voor zijn genieten in goede gezondheid van zijn pensioen. Maar vóór alles zijn wij onze lieve man, vader en opa dankbaar voor de wijze waarop hij geleefd heeft en ons hierin een voorbeeld is geweest. Een man van weinig woorden, die tevreden

was, sober en bescheiden leefde en heel trouw zijn plichten deed. Een zeer betrouwbaar mens die een groot geloof bezat en liefde voor de Kerk.

Op voorspraak van onze hemelse moeder Maria, voor wie hij een grote verering had, moge hij nu bezitten wat God heeft weggelegd voor hen die Hem liefhebben: ongestoorde rust in vrede en vreugde, het eeuwig licht en het leven waar geen dood meer is en waar wij eens voorgoed met elkaar samen zijn in Jezus Christus, onze Heer.

Voor uw blijken van wedeleven onder-
vonden na het overlijden van mijn lieve
man, onze zorgzame vader, schoonvader
en opa, zeggen wij U onze welgemeende
dank.

M. E. van het Reve-
van der Duin
Kinderen en kleinkinderen

Oldenzaal, juni 1985